

tror dog ikke, at det er nødvendigt, og jeg tror heller ikke, at det billigvis kan forlanges. Det forekommer mig, at naar dette Forslag er forelagt her og paa en noget anden Maade, end Landstinget sidst havde ønsket — Noget, jeg senere skal komme lidt nærmere ind paa — ligger det i de Overveielser, der i Mellemtiden have været anstillede, og i de Undersøgelser, som Friherre Theophilus Hansen har gjort; og jeg kan sige, at han har gjort det meget grundigt, thi med al Være for de yngre Mænd og Arkitekter, vi have her i Landet — jeg skal ikke gaa dem for nær — tror jeg dog ikke, at Nogen af dem vilde have fiddet oppe i Lokalitet paa Christiansborg og arbeidet personlig 5—6 Maanedere igjennem 10 Timer daglig med en Stab af Ingeniører. Det har slaaet mig i den Grad, hvilken Grundighed og Dydighed der er udvist af ham, og det er Noget, jeg ønsker ganske bestemt at udtale, ikke fordi jeg skulde mistjende den Skjønhedsfands og Dydighed, som dette Arbeide ogsaa i mange Retninger vidner om — det er egentlig kun Hensigtsmæssigheden, der er angrebet, men fordi jeg dog ønsker at konstatere, at det, der nu foreslaaes om Slottet, ikke er et Skjøn, hvori der ikke er noget System, men et omhyggeligt og i alle Retninger udregnet Overslag. Derfor tror jeg heller ikke at det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Reedby-Thott) har ganske Ret i, at man kunde gaa umiddelbart over til en Konfurrense. Det ærede Medlem har for Dvrigt meget skarpt og rigtigt opfattet Ministeriets Standpunkt med Hensyn til Placeringen af Rigsdagslokalerne i og udenfor Christiansborg Slot, men jeg forstaar ikke ret hans Udtalelser med Hensyn til Konfurrense; thi jeg maa dog sige, at Friherre Theophilus Hansen har forberedt Sagen saaledes i Detaillerne, at de udførende Arkitekter kunne paa Basis af det, han har givet, tage fat i Mørgen, om det skulde være. Skal der altsaa være Tale om Konfurrense, maa det være paa et andet Grundlag og ikke paa dette her; thi saa maa de Bekommende være langt friere stillede, end naar der skal være Tale om at acceptere dette Grundlag. Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Blom) bemærkede at Overslaget var meget for lille, og gjorde opmærksom paa, at der ikke var beregnet

Noget til Grunden, Noget som for Resten kan læses i Motiverne. Jeg skal dertil sige, at en Medrivning af Tøjhuset har jeg for min Besjon aldrig tænkt mig; maaste man kunde berøre det lidt, men ikke ret meget. Det tør jeg ikke afgjøre. Men jeg skal derom sige, at naar der i Motiverne her staar, at der vel kan findes en anden Grund, saa skulde den dog ogsaa være paa selve Slots-holmen eller i Nærheden deraf. De ærede Medlemmer kunde med Føje holde frem; og de have gjort det med stor Styrke — jeg sigter herved til det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn (Bloug) og det 6te kongevalgte Medlem (Rasfer) — hvor urigtigt, for ikke at sige upassende det er, at jeg møder her uden at foreslaa nogen bestemt Grund til at lægge Bygningen paa, men de ærede Medlemmer maa huske lidt paa, hvordan Sagen ligger for, og hvor vanskelig den er. Da jeg ikke tror at kunne komme til at bygge paa en Grund, der skal ryddes, eller tilbels ryddes, og da den ledende Arkitekt stadig har fastholdt Christiansgade og ogsaa har fastholdt det sidst, har jeg ikke villet vægre mig ved at foreslaa det. Jeg har i Motiverne skrevet, at jeg tror, at andre Udveie vare mulige, og jeg antager, at det, der mere vilde blive Gjenstand for Overveielse og Botering af dette Thing, er Spørgsmaalet, om man vil have en særlig Rigsdagsbygning, eller om man vil fastholde bestemt, at Rigsdagen skal med ind i Slottet. Er man kommen over det Spørgsmaal, vil man vel i Udvalg nærme sig hinanden i Spørgsmaalet om Byggegrunden og Pladsen. Til de to ærede Medlemmer, som ganske naturlig, fordi de vare Medlemmer og vistnok ledende Medlemmer i det Udvalg, der var nedsat, have taget stærkest fat paa Sagen, det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn og 6te kongevalgte Medlem, skal jeg tillade mig at rette nogle Bemærkninger. Saa vidt jeg har kunnet forstaa det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn, fandt han det naturligt, at man første Gang, strax efter Branden, havde henvendt sig til Friherre Theophilus Hansen, men fandt det mindre forstaaeligt, at man, efter at Landstingsudvalget havde behandlet Sagen og givet sin Betænkning, havde gjort det anden Gang. Jeg kan dertil bemærke, at det forresten ikke var, medens jeg har beklædt denne Post, at